

Δός αίμα, δια να λάβης Πνεύμα.

στα -
χόνες με
δακρύων ἔξη-
ραυνθῆσαν, Παρ-
θένη θεοτόκε,
τῷ ὕμνῳ τῆς
ῥαθυμίας, κενό-
δοξίας, φιλημονί-
ας βεβαρημένῃ.
(ὁβ. Νικόδημος ἀρχορ.)

Ὁ Κύριός μου κ' ὁ
θεὸς με - βοᾷ ὁ θα-
μᾶς. Βλέπῃς; Μὲ
τῷ ὀρθοκῶν ἀρῶν,
'επειδή εἰς θεὸς, ὁ
βαρκωθεὶς λόγος ἐκ
Πατρὸς γεννηθεὶς.
Δὲν λέγει δύο υἱὸς
(ὅπως ὁ αἰρετικὸς
Νεστορίου) ἀλλ' ἓνα
κ' τῶν Αὐτῶν γινώ-
σκει μετὰ βαρκός

οἶδαμεν κ' οὐκ οἶδα-
μεν. οἱ φαρισαῖοι ἔ-
λεγον ἀπὸ βηθλεέμ ἔρ-
χεται ὁ χριστὸς .. καί
παλιν: "ὅταν ἔλθῃ ὁ
χριστὸς, οὐδεὶς γινώσκει
πόθεν ἔστί". Τι τῶν τούτων;
Πρὸς ἓν ἔβλεπον, εἰς τὸ
να μὴ πιθεύθω. Οὐκ
ἀγνοῖας τὸ ἁμαρτή-
μα, ἀλλὰ κακίας
κ' πονηρᾶς γινώ-
μης. (Χρυ6.)

ἡ ἀγάπη κ' ἐπιείκεια
πατέρων τῆς
ἐρήμια. ἰδοὺ
διὰ τὴν διάρκεια
μετανοίας ἑσθαρῆ
ἁμαρτημάτων: «Νὰ
τοῦ δοθῇ ἐπιτίμιον
τριῶν μηνῶν.
Ὅχι, εἶναι πολὺν
ἐν ὅς ἐτοῦς;
... εἶναι πολὺν
Σαραυτα ἡμερῶν;
... εἶναι πολὺν
ἄρκου ὀλίγες ἡ-
μέρες.» ἰδοὺ ὁ
ἀκριβὴς ἰδοὺ ὁ
ἀγάπη εἰς τὰς
μετανοῦντας.
(Γεροντικόν)

†: Κενὸς ἄπας ὁ δρόμος, ἀδικουμένης κατὰ τὴν ὁρμὴν. Π. 162255 †:
†: Ἐρως ἀρετῆς, ἀναίνωθις ἁγίας Γραφῆς. (Ἀγ' ἰδιδωρῶς)
PG: 78, 1349;